Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0582/2017

24.10.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Elisabeth Morin-Chartier, Manfred Weber, Esteban González Pons
for PPE-Gruppen

B8-0582/2017

Europa-Parlamentets beslutning om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU
(2017/2897(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår[1],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, særlig artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 2, stk. 1, litra d)[2],

– der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser[3],

– der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv[4],

– der henviser til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 og senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013, særlig artikel 12a,

– der henviser til sin forretningsordenens artikel 25, stk. 2 og stk. 3 samt artikel 12 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at seksuel chikane er en form for vold mod kvinder og piger, som er den mest ekstreme og vedvarende form for kønsbaseret forskelsbehandling; der henviser til, at ca. 90 % af ofrene for seksuel chikane er kvinder, og omtrent 10 % er mænd; der henviser til, at i 28 af EU's medlemsstater anslås det, at 83-102 mio. kvinder (45 % – 55 % af kvinderne) har oplevet mindst én form for seksuel chikane, siden de var 15,

B. der henviser til, at chikane som forskelsbehandling på grundlag af køn i henhold til EU-

[1] EUT L 269 af 5.10.2002, s. 15.
[2] EUT L 204 af 26.7 2006, s. 23.
[3] EUT L 373 af 21.12 2004, s. 37.
[4] EUT C 349 af 17.10.2017, s. 56.

retten udgør en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder og derfor er forbudt i forbindelse med beskæftigelse, herunder adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse;

C. der henviser til, at problemet med seksuel chikane stadig eksisterer i alle medlemsstater; der henviser til, at bekæmpelse af chikane i forbindelse med køn og seksuel chikane via forbuddet mod forskelsbehandling har givet en merværdi på EU-plan;

D. der henviser til, at forskellige former for seksuel chikane er en udbredt og fælles erfaring i Den Europæiske Union, som forekommer i forskellige sammenhænge; der henviser til, at de fleste ofre er kvinder, herunder unge ansatte kvinder, som er særligt sårbare og i vid udstrækning berørt af det;

E. der henviser til, at seksuel chikane ofte stadig ikke indberettes som følge af en fortsat lav social bevidsthed om problemet, utilstrækkelige muligheder for støtte til ofre og opfattelsen af, at det er et følsomt spørgsmål til trods for, at der findes formelle procedurer til at håndtere det på arbejdspladsen og i andre sammenhænge;

F. der henviser til, at Parlamentet har etableret en særlig struktur og interne regler for at bekæmpe seksuel chikane i Parlamentet, nemlig blandt de ansatte og mellem akkrediterede parlamentariske assistenter og medlemmer af Europa-Parlamentet med henblik på at vurdere mulige tilfælde og forhindre uhensigtsmæssig og ulovlig seksuel adfærd og tilfælde af chikane;

1. fordømmer på det kraftigste alle former for seksuel chikane og kræver en effektiv gennemførelse af den eksisterende retlige ramme vedrørende dette fænomen; opfordrer EU's medlemsstater samt offentlige og private virksomheder til at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på effektivt at sætte en stopper for og forebygge seksuel chikane på arbejdspladsen;

2. glæder sig over, at Europa-Parlamentet med Præsidiets afgørelse af 14. april 2014 vedtog nye regler, som indebar oprettelsen af særlige organer såsom Det Rådgivende Udvalg for Behandling af Klager over Chikane mellem Akkrediterede Parlamentariske Assistenter og Medlemmer af Europa-Parlamentet og Forebyggelse af Chikane på Arbejdspladsen og et tidligere rådgivende udvalg, som beskæftiger sig med klager over chikane og forebyggelse heraf på arbejdspladsen for Europa-Parlamentets ansatte; glæder sig ligeledes over indførelsen af fortrolig indberetning og lanceringen af en oplysningskampagne, der har til formål at bekæmpe seksuel chikane i Parlamentet; glæder sig over, at andre EU-institutioner har oprettet lignende organer;

3. glæder sig over initiativer, som f.eks. # MeToo-bevægelsen, der har til formål at indberette tilfælde af seksuel chikane og vold mod kvinder; påpeger, at de særlige retlige procedurer, der er indført for at behandle tilfældene af seksuel chikane på arbejdspladsen, bør følges;

4. opfordrer EU's medlemsstater til at gennemføre foranstaltninger til at oprette og sikre en effektiv funktion af de særlige udvalg, der undersøger de indberettede tilfælde af seksuel chikane, og til at yde ofre støtte fra specialiserede rådgivende medlemmer og ansatte, herunder – om muligt – juridiske rådgivere, lægeeksperter og fortrolige rådgivere;

5. opfordrer EU's medlemsstater til at styrke personalekapaciteten i de ligestillingsorganer, der fører tilsyn med diskriminerende praksis ved at tilvejebringe ressourcer, som er tilstrækkelige til at sikre, at de fungerer effektivt;

6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette effektive overvågningssystemer, der gør det muligt at træffe overvågnings- og kontrolforanstaltninger for at forbedre fortrolige indsamling af data om tilfælde af chikane og forskelsbehandling på grund af køn og sikre en fortrolig høring og beskyttelse af ofre;

7. opfordrer Kommissionen til at foreslå klare foranstaltninger til at bekæmpe seksuel chikane på arbejdspladsen mere effektivt og til nøje at overvåge effektiviteten af de nationale klageorganer og -procedurer i forbindelse med gennemførelsen af ligestillingsdirektiverne;

8. opfordrer Kommissionen til at vurdere, udveksle og sammenligne eksisterende bedste praksis og udbrede resultaterne af denne vurdering med hensyn til effektive foranstaltninger, der er truffet til bekæmpelse af seksuel chikane på arbejdspladsen;

9. understreger betydningen af specialiseret uddannelse og oplysningskampagner vedrørende eksisterende formelle procedurer for indberetning af seksuel chikane på arbejdspladsen og ofrenes rettigheder for dermed at håndhæve princippet om værdighed på arbejdspladsen og fremme en nultolerancetilgang som normen;

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.